

РЕШЕНИЕ

№ 32813

гр. София, 20.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав, в
публично заседание на 04.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **3567** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).
Образувано е по жалба от И. И. Н., с адрес в [населено място] срещу писмо УРИ251000 – 7709 от 10.03.2026 г., обективизиращо отказ на директора на Областна дирекция на МВР- Б. за предоставяне на обществена информация.

Наведените основания за оспорване са за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалноправните разпоредби-чл. 146, т. 3 и т. 4 АПК. Оспорва се приетото от административния орган, че исканата информация няма характер на обществена такава по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. Поддържа се, че дейността на органите на МВР е свързана с упражняване на държавен монопол върху легитимната принуда, поради което вътрешният контрол при твърдения за полицейски производ и насилие по дефиниция съставлява информация от висок обществен интерес. Документите в преписката (доклади, сведения, протоколи) попадали в обхвата на официалната обществена информация по чл. 11 от ЗДОИ. Излагат се аргументи, че в конкретния казус била налице законна презумпция за наличието на „надделяващия обществен интерес“ по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на

ЗДОИ, тъй като първоначалният сигнал съдържа конкретни твърдения за тежки злоупотреби с власт и превишаване на правомощия от полицейски служители. Оспорва се и направеното от директора на ОДМВР – Б. смесване между производствата по АПК (разглеждане на сигнали) и това по ЗДОИ. Излагат се и съображения за неприложимост на ограниченията по чл. 13, ал. 2 и чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ. Иска се отмяната на оспорения отказ и връщане на преписката на органа за произнасяне, съобразно задължителните указания на съда.

В съдебно заседание пред АССГ, жалбоподателят поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ. Заявява искане за присъждане на разноски. Допълнително съображения за основателност на жалбата излага и в депозираните писмени бележки. Прави възражение за прекомерност.

Ответникът- директор на Областна дирекция на МВР- Б., чрез процесуалния представител - юрк. Д. изразява становище за неоснователност на подадената жалба и моли за отхвърлянето ѝ. Подробни съображения излага в представеното по делото писмено становище от 30.04.2026г. Заявява искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София- град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното:

Със заявление, вх. № 251004-15/02.03.2026 г., постъпило чрез електронната поща, И. Н. е поискал от ОД на МВР- Б. достъп до следната обществена информация, съдържаща се в цялата административна преписка, образувана и водена във връзка с извършена от служители на ОДМВР - Б. проверка по жалба с вх. № 812102-989/23.09.2025 г. по описа на ОДМВР - Б..

Както и да му бъдат предоставени следните документи:

„1. Жалба с вх. № 812102-989/23.09.2025 г.

2. Заповедта (или друг акт) за назначаване на комисия и възлагане на проверката по жалбата, с посочване на поименния състав на комисията, техните длъжности и ръководител.

3. Всички протоколи от заседанията на назначената комисия.

4. Всички събрани в хода на проверката писмени сведения, обяснения и декларации, включително, но не само: сведения/обяснения от инспектор М. Щ. П.; сведения/обяснения от всички други служители на ОДМВР-Б., РУ-П., служители от конвоя и всички останали замесени в случая лица, които са били разпитвани; моите собствени сведения или обяснения, ако такива са снемани без мое знание; сведения от всякакви други лица, имащи отношение към случая.

5. Всички събрани и приложени по преписката писмени документи, включително, но не само: копие от телеграмата за обявяване за общонационално издирване; копия от всички призовки, протоколи за обиск, декларации за права, заповеди за задържане, заповеди за конвоиране, които са били част от проверката, копия от всички медицински документи (амбулаторни листове, болнични, ТЕЛК решения и др.), които е приложил или които са били изискани и приложени служебно; копие от становището/документа, ако има такъв, изготвен от медицинското лице, извършило прегледа ми при освобождаване от задържане в РУ П..

6. Цялата вътрешна кореспонденция по преписката, включително докладни записки, резолюции, становища, указания и съобщения между членовете на комисията и/или между комисията и ръководството на ОДМВР - Б..

7. Окончателната справка с рег. № 251р-3943/21.01.2026 г., с която е приключила проверката, в нейната цялост, включително всички нейни приложения.

8. Копие от Инструкция № 81213-877/06.07.2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР, на която се позовават в отговора си.

9. Всички други документи и материали, които са били част от преписката по проверката, независимо от техния вид и носител.“

З. е посочил предпочитана форма за предоставяне на достъп до исканата информация: „Заверени копия на електронен носител на всички документи от преписката на електронна поща - [електронна поща]”.

Последвало е издаване на оспореното в пределите на настоящото производство писмо УРИ251000 – 7709 от 10.03.2026 г., на директора на Областна дирекция на МВР- Б., като в съответствие с диспозитива му се отказва предоставяне на достъп до поисканата обществена информация, търсена със заявление за достъп до обществена информация с вх. № 251004-15/02.03.2026 г. Отказът е постановен по съображения, че документите по образуваната по жалба вх.№ 812102-898/23.09.2025г. проверка в ОДМВР-Б., до които се търси достъп, не представляват обществена информация по смисъла на чл. 2 от ЗДОИ, тъй като не са свързани с обществения живот в страната и няма да дадат възможност на заявителя да си състави мнение за дейността на Областната дирекция на МВР- Б. като цяло. Посочено е, че информация във връзка с подадения сигнал е била предоставена по реда за разглеждане на жалбите и сигналите. Прието е, че съдържанието и съдържащите се в проверката по сигнала документи не могат да се характеризират като обществена информация, тъй като касаят единствено отношенията,

възникнали между подателят на сигнала и служебни лица от състава на ОДМВР-Б. по повод на конкретно досъдебно производство, а не касаят обществени отношения, които да са свързани с живота на обществото като цяло. По подадена от заявителя жалба е била образувана проверка за наличие на нарушения на служебната дисциплина, за резултата от която последният е бил уведомен с писмо рег.№ [ЕГН]/26.01.2026г. Органът е приел, че тъй като исканата информация не е обществена по своя характер не може да се приложи и хипотезата на §1, т.6 от ЗДОИ за надделяващ обществен интерес.

В изпратената на съда и приета по делото адм. преписка се съдържа писмо рег. №251000-2782/26.01.2026 г., с което директора на ОДМВР- Б., е информирал жалбоподателя за резултата от извършената проверка по жалба, заведена с рег. №812102-989/23.09.2025 г.

При така приетото за установено от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи: Преценката за допустимост на жалбата е осъществена с определението от з.з. на 03.04.2026 г. за насрочване на делото в открито съдебно заседание и не е налице изменение на обстоятелствата, което да налага повтарянето ѝ от съда.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Задължените да предоставят информация по ЗДОИ субекти са посочени в чл. 3, ал. 1 и ал. 2 на закона. Съобразно законовата дефиниция задължени субекти по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България. Директорът на ОДМВР Б. е задължено лице по ЗДОИ и е компетентният орган да се произнесе по подаденото заявление от И. Н..

Спазена е установената форма за административния акт-чл.59, ал.2, вр. ал.1 от общия процесуален закон-АПК, доколкото в специалния приложим закон-ЗДОИ не е предвидено нещо различно. Актът е в писмена форма, посочено е наименованието на органа, който го издава, наименованието на акта, изложени са фактическите и правни основания, послужили за издаването му.

Критерият за същественост на процесуалните нарушения на административнопроизводствените правила е дали те са могли да повлияят или не на материалната законосъобразност на административния акт. Такива нарушения също не се констатира от съда при осъществения контрол за законосъобразност по чл.146, т.3 от АПК.

Оспорваният акт е съответен на материалноправните норми и на целта на закона.

Легалното определение на понятието „обществена информация” се съдържа в разпоредбата на

чл.2, ал.1 ЗДОИ – това е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България, която дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица. По своя характер обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна. По смисъла на ЗДОИ официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, а служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации.

В случая, макар жалбоподателят Н. да е поискал достъп до информация, която претендира да е обществена, и в заявлението си да се е позовал на ЗДОИ, по същество цели да получи цялата информация за развитието на преписката по подадения от него сигнал относно извършени нарушения на служебната дисциплина от страна на инспектор М. Щ. П.. Документите, създадени във връзка с проверката по подаден сигнал са част от производството по вземане на решение по чл.122 АПК и не представляват обществена информация по смисъла на чл.4, ал.1 ЗДОИ. Именно в рамките на развитото се производство по подаден сигнал жалбоподателят има право да получи крайния акт по реда на чл. 123 от АПК - процесуален способ, който изключва достъпа до същата информация по реда на ЗДОИ /в този смисъл Решение № 3126 от 21.03.2016 г. по адм. д. № 2321/2015 г., V отд. на ВАС/. Редът, по който жалбоподателят може да реализира правото си на получаване на информацията, когато тя не му е предоставена съгласно чл. 122 - 125 АПК, е този по глава П., раздел Втори на АПК - защита срещу неоснователно бездействие на административния орган по произтичащо по силата на закона негово задължение за фактическо действие.

По изложените доводи, всички изложени в жалбата възражения са неоснователни, а писмо с рег. №УРИ251000 – 7709 от 10.03.2026 г., обективизиращо отказ на директора на Областна дирекция на МВР- Б. за предоставяне на обществена информация по заявление вх. № 251004-15/02.03.2026 г. е законосъобразен акт и не подлежи на отмяна.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 от АПК, правото на разноси е възникнало за ответника. То е своевременно упражнено, като преди приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им. За защитата му осъществена от юрисконсулт, при съобразяване с обема на предложената защита, изразяваща се в изготвянето на писмен отговор, явяване на процесуалния представител в две с.з. и депозирането на писмена защита, предмета на

делото, и на основание чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, съдът определя възнаграждение в размер на 200 лв. – 102,25 евро, превалутирани съгласно чл.12 и чл.13 от Закона за въвеждане на еврото в Република България, който преценява за обоснован и справедлив. Воден от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.3 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. И. Н. срещу писмо УРИ251000 – 7709 от 10.03.2026 г., обективиращо отказ на директора на Областна дирекция на МВР- Б. за предоставяне на обществена информация.

ОСЪЖДА И. И. Н. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Областна дирекция на МВР - Б. сумата от 102,25 (сто и две евро и 25 цента) евро, юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на оспорване (чл.40, ал.3 от ЗДОИ).

Решението да се съобщи за сведение на страните.

СЪДИЯ: